I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 15/2003

door de Raad vastgesteld op 20 februari 2003

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2003/. . ./EG van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/82/EG betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

(2003/C 102 E/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité [2],

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag [3],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken [4] is gericht op de preventie van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn, alsmede op de beperking van de gevolgen daarvan voor mens en milieu, teneinde op coherente en doeltreffende wijze hoge niveaus van bescherming binnen de gehele Gemeenschap te waarborgen.

(2) In het licht van recente industriële ongevallen en het onderzoek dat de Commissie op verzoek van de Raad heeft verricht naar carcinogenen en milieugevaarlijke stoffen, moet de werkingssfeer van Richtlijn 96/82/EG worden verruimd.

(3) De cyanidevervuiling van de Donau als gevolg van het ongeval in Baia Mare, Roemenië, in januari 2000 heeft aangetoond dat bepaalde opslag- en verwerkingsactiviteiten in de mijnbouw zeer ernstige gevolgen kunnen hebben. In de mededelingen van de Commissie betreffende het veilig uitoefenen van mijnbouwactiviteiten en betreffende het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap is derhalve gewezen op de noodzaak de werkingssfeer van Richtlijn 96/82/EG te verruimen. In zijn resolutie van 5 juli 2001 over de mededeling van de Commissie betreffende het veilig uitoefenen van mijnbouwactiviteiten heeft ook het Europees Parlement zich ingenomen verklaard met een uitbreiding van de werkingssfeer van de richtlijn tot risico's die samenhangen met opslag- en verwerkingsactiviteiten in de mijnbouw.

(4) Het ongeval met vuurwerk in het Nederlandse Enschede in mei 2000 heeft aangetoond welke grote risico's voor ongevallen verbonden zijn aan de opslag en de vervaardiging van pyrotechnische en explosieve stoffen. Derhalve moet de definitie van deze stoffen in Richtlijn 96/82/EG worden verduidelijkt en vereenvoudigd.

(5) De explosie in een kunstmestfabriek te Toulouse in september 2001 heeft duidelijk gemaakt hoe groot het risico van ongevallen is bij de opslag van ammoniumnitraat en ammoniumnitraatmeststoffen, in het bijzonder afgekeurde stoffen tijdens het productieproces en aan de fabrikant geretourneerd materiaal (de zogeheten „off-specs"). Daarom moeten de bestaande categorieën van ammoniumnitraat en ammoniumnitraatmeststoffen van Richtlijn 96/82/EG zodanig worden herzien dat in het bijzonder „off-specs-materiaal" wordt opgenomen.

(6) Richtlijn 96/82/EG moet niet van toepassing zijn op locaties van eindgebruikers waar ammoniumnitraat en ammoniumnitraatmeststoffen tijdelijk opgeslagen zijn in afwachting van verwijdering voor herverwerking of vernietiging, indien die stoffen bij de levering beantwoordden aan de specificaties van die richtlijn maar vervolgens gedegenereerd of verontreinigd zijn.

---

[1] PB C 75 E van 26.3.2002, blz. 357.

[2] PB C 149 van 21.6.2002, blz. 13.

[3] Advies van het Europees Parlement van 3 juli 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 20 februari 2003 en besluit van het Europees Parlement van . . . (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

[4] PB L 10 van 14.1.1997, blz. 13.

(7) Studies die de Commissie in nauwe samenwerking met de lidstaten heeft verricht, pleiten ervoor de lijst van carcinogenen uit te breiden met passende drempelwaarden en de in Richtlijn 96/82/EG vastgestelde drempelwaarden voor milieugevaarlijke stoffen aanzienlijk te verlagen.

(8) Voor inrichtingen die onder de werkingssfeer van Richtlijn 96/82/EG zijn komen te vallen, is het noodzakelijk gebleken minimumtermijnen in te voeren voor de kennisgevingen en voor de opstelling van een preventiebeleid voor zware ongevallen, veiligheidsrapporten en noodplannen.

(9) Voor het opstellen van noodplannen zijn de kennis en ervaring van het betrokken personeel van de inrichting uitermate nuttig, en alle personeelsleden en personen die kunnen worden getroffen, moeten naar behoren worden geïnformeerd over de veiligheidsmaatregelen en de te volgen gedragslijn.

(10) De aanneming van Beschikking 2001/792/EG, Euratom van de Raad van 23 oktober 2001 tot vaststelling van een communautair mechanisme ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming [1] toont aan dat versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming moet worden vergemakkelijkt.

(11) Om de ruimtelijke ordening te vergemakkelijken, is het zinvol richtsnoeren op te stellen voor het opzetten van een databank ten behoeve van de beoordeling van de verenigbaarheid van de onder Richtlijn 96/82/EG vallende inrichtingen en de in artikel 12, lid 1, van die richtlijn vermelde gebieden.

(12) De lidstaten zouden moeten worden verplicht de Commissie minimale informatie te verstrekken over de inrichtingen die onder Richtlijn 96/82/EG vallen.

(13) Tegelijkertijd dienen enkele passages van Richtlijn 96/82/EG te worden verduidelijkt.

(14) Over de in deze richtlijn vervatte maatregelen heeft een openbare raadpleging met de belanghebbenden plaatsgevonden.

(15) Richtlijn 96/82/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 96/82/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 4:

— worden de punten e) en f) vervangen door:

„e) de exploitatie (exploratie, winning en verwerking) van mineralen in mijnen, groeven, of door middel van boringen, met uitzondering van chemische en thermische verwerkingsactiviteiten en de met die activiteiten verbonden opslag waarbij gevaarlijke stoffen als gedefinieerd in bijlage I bij deze richtlijn zijn betrokken;

f) de offshore-exploratie en -exploitatie van mineralen, met inbegrip van koolwaterstoffen;"

— wordt het volgende punt toegevoegd:

„g) stortplaatsen voor afval met uitzondering van voorzieningen die in gebruik zijn voor het zich ontdoen van residuen, waaronder residuvijvers of -bekkens, die gevaarlijke stoffen als gedefinieerd in bijlage I bij deze richtlijn bevatten en gebruikt worden in verband met de chemische en thermische verwerking van mineralen."

2. Aan artikel 6, lid 1, wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— voor inrichtingen die op een later tijdstip onder het toepassingsgebied van deze richtlijn komen te vallen, binnen drie maanden na de datum waarop de richtlijn van toepassing wordt op de betrokken inrichting, als bepaald in artikel 2, lid 1, eerste alinea."

3. In artikel 7 wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 bis. Voor inrichtingen die op een later tijdstip onder het toepassingsgebied van deze richtlijn komen te vallen wordt het in lid 1 bedoelde document onverwijld opgesteld, doch in ieder geval binnen drie maanden na de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt op de betrokken inrichting, als bepaald in artikel 2, lid 1, eerste alinea."

4. Artikel 8, lid 2, onder b), wordt vervangen door:

„b) voorzieningen worden getroffen voor samenwerking bij het voorlichten van het publiek en bij het verstrekken van informatie aan de voor de opstelling van externe noodplannen bevoegde autoriteit."

5. Artikel 9, lid 2, eerste alinea, wordt vervangen door:

„2. In het veiligheidsrapport worden ten minste de in bijlage II vermelde gegevens en inlichtingen opgenomen. Het vermeldt de relevante organisaties die betrokken zijn bij de opstelling van het rapport. Voorts bevat het een bijgewerkte lijst van de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen."

[1] PB L 297 van 15.11.2001, blz. 7.

6. a) In artikel 9, lid 3, wordt tussen het derde en het vierde streepje het volgende streepje ingevoegd:

„— voor inrichtingen die op een later tijdstip onder het toepassingsgebied van deze richtlijn komen te vallen onverwijld, doch in ieder geval binnen één jaar na de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt op de betrokken inrichting, als bepaald in artikel 2, lid 1, eerste alinea;"

b) in artikel 9, lid 4, wordt de verwijzing naar „het tweede, derde en vierde streepje" vervangen door een verwijzing naar respectievelijk „het tweede, derde, vierde en vijfde streepje".

7. In artikel 11, lid 1, wordt in de punten a) en b) het volgende streepje ingevoegd:

„— voor inrichtingen die op een later tijdstip onder het toepassingsgebied van deze richtlijn komen te vallen onverwijld, doch in ieder geval binnen één jaar na de datum waarop de richtlijn van toepassing wordt op de betrokken inrichting, als bepaald in artikel 2, lid 1, eerste alinea."

8. Artikel 11, lid 3, wordt als volgt gewijzigd:

— lid 3 wordt vervangen door:

„3. De lidstaten dragen er zorg voor dat de in deze richtlijn bedoelde interne noodplannen, onverminderd de verplichtingen van de bevoegde autoriteiten, opgesteld worden met raadpleging van het personeel dat in de inrichting werkt, met inbegrip van het betrokken personeel van onderaannemers met langlopende contracten, en dat het publiek wordt geraadpleegd bij de opstelling of de actualisering van de externe noodplannen."

— het volgende lid wordt ingevoegd:

„4 bis. Wat de externe noodplannen betreft zouden de lidstaten rekening dienen te houden met de noodzaak om versterkte samenwerking in het kader van civiele bescherming bij ernstige noodsituaties te vergemakkelijken."

9. Artikel 12, lid 1, tweede alinea, wordt vervangen door:

„De lidstaten dragen er zorg voor dat er in hun beleid inzake de bestemming of het gebruik van de grond en/of andere toepasselijke takken van beleid alsmede de procedures voor de uitvoering van die takken van beleid rekening wordt gehouden met de noodzaak om op een langetermijnbasis voldoende afstand te laten bestaan tussen de onder deze richtlijn vallende inrichtingen enerzijds en woongebieden, door het publiek bezochte gebouwen en gebieden, hoofdvervoersroutes voorzover mogelijk, recreatiegebieden, en waardevolle of bijzonder kwetsbare natuurgebieden anderzijds, en, voor bestaande inrichtingen, aanvullende technische maatregelen te treffen overeenkomstig artikel 5, teneinde de gevaren voor personen niet te vergroten."

10. In artikel 12 wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 bis. De Commissie wordt verzocht om, in nauwe samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren op te stellen voor de opzet van een technische databank ten behoeve van de beoordeling van de verenigbaarheid van de onder deze richtlijn vallende inrichtingen en de in lid 1 omschreven gebieden. Bij het opzetten van deze databank wordt rekening gehouden met de door de lidstaten uitgevoerde technische en wetenschappelijke evaluatie, de door exploitanten verstrekte informatie en alle andere relevante gegevens."

11. Artikel 13, lid 1, eerste alinea, wordt vervangen door:

„1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de informatie over de bij een ongeval te treffen veiligheidsmaatregelen en de in dat geval te volgen gedragslijn regelmatig in de meest aangepaste vorm ambtshalve wordt verstrekt aan alle personen en alle voor publiek opengestelde inrichtingen (zoals scholen en ziekenhuizen) die kunnen worden getroffen door een zwaar ongeval dat ontstaat in een inrichting als bedoeld in artikel 9."

12. Artikel 13, lid 6, wordt vervangen door:

„6. Voor door artikel 9 bestreken inrichtingen zorgen de lidstaten ervoor dat de in artikel 9, lid 2, bedoelde lijst van gevaarlijke stoffen ter beschikking van het publiek wordt gesteld, onder voorbehoud van het bepaalde in lid 4 van dit artikel, en artikel 20."

13. In artikel 19 wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 bis. Voor de onder deze richtlijn vallende bedrijven dienen de lidstaten de Commissie ten minste de volgende gegevens te verschaffen:

a) de naam of handelsnaam van de exploitant en het volledige adres van de betrokken inrichting;

b) de activiteit of activiteiten van de inrichting.

De Commissie legt een databank aan met de door de lidstaten verstrekte gegevens en houdt deze bij. De toegang tot de databank is voorbehouden aan personen die daartoe door de Commissie of de bevoegde autoriteiten van de lidstaten gemachtigd zijn."

14. Bijlage I wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

15. Bijlage III, onder c), punt i), wordt vervangen door:

„i) de organisatie en het personeel — de taken en verantwoordelijkheden van het personeel dat op alle organisatorische niveaus bij het beheersen van de gevaren van zware ongevallen wordt betrokken. Het onderkennen van de behoeften aan opleiding van dit personeel en de organisatie van die opleiding. De deelneming van het personeel en van het in de inrichting werkzame personeel van onderaannemers;"

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om voor . . . (*) te voldoen aan deze richtlijn. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De lidstaten bepalen in welke vorm de verwijzing geschiedt.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de voornaamste bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied aannemen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*

(*) 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

BIJLAGE

Bijlage I bij Richtlijn 96/82/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In de inleiding van bijlage I worden de volgende punten 6 en 7 toegevoegd:

„6. In deze richtlijn wordt onder een gas een stof verstaan die bij een temperatuur van 20 °C een absolute dampspanning van ten minste 101,3 kPa heeft.

7. In deze richtlijn wordt onder een vloeistof een stof verstaan die niet als gas gedefinieerd is en die bij een temperatuur van 20 °C en een standaarddruk van 101,3 kPa niet in vaste toestand is.".

2. In deel 1:

a) wordt de tekst betreffende ammoniumnitraat vervangen door:

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stof	Drempelwaarde (in ton) voor de toepassing van	
	de artikelen 6 en 7	artikel 9
„Ammoniumnitraat	5 000	10 000
Ammoniumnitraat	1 250	5 000
Ammoniumnitraat	350	2 500
Ammoniumnitraat	10	50"

b) wordt de tekst beginnend met „De volgende CARCINOGENEN" vervangen door:

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stof	Drempelwaarde (in ton) voor de toepassing van	
	de artikelen 6 en 7	artikel 9
„De volgende CARCINOGENEN in concentraties van meer dan 5 gewichtspercent: 4-aminobifenyl en/of de zouten daarvan, benzotrichloride, benzidine en/of de zouten daarvan, di(chloormethyl)ether, chloormethylether, 1,2-dibroomethaan, diethylsulfaat, dimethylsulfaat, dimethylcarbamoylchloride, 1,2-dibroom-3-chloorpropaan, 1,2-dimethylhydrazine, dimethylnitrosamine, hexamethylfosforzuurtriamide, hydrazine, 2-naftylamine en/of de zouten daarvan, 4-nitrodifenyl en 1,3 propaansulton	0,5	2"

c) worden de woorden „Benzine en andere aardoliefracties" vervangen door:

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stof	Drempelwaarde (in ton) voor de toepassing van	
	de artikelen 6 en 7	artikel 9
„Aardolieproducten: a) benzines en nafta's; b) petroleum (met inbegrip van kerosines en luchtvaartbrandstoffen); c) gasoliën (met inbegrip van diesel, huisbrandolie en gasoliemengstromen)	2 500	25 000"

d) i) worden de voetnoten 1 en 2 vervangen door

„1. *Ammoniumnitraat (5 000/10 000): meststoffen die in staat zijn tot zelfonderhoudende ontleding*

Dit is van toepassing op gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen (een gemengde/samengestelde meststof bevat ammoniumnitraat met fosfaat en/of kaliumcarbonaat) waarin het stikstofgehalte afkomstig van het ammoniumnitraat

— 15,75 ([1]) 24,5 ([2]) gewichtsprocent of minder is en die niet meer dan 0,4 % in totaal aan brandbare/organische stoffen bevatten of die voldoen aan de voorschriften van bijlage II van Richtlijn 80/876/EEG;

— 15,75 ([3]) gewichtsprocent of minder is, met een onbeperkte hoeveelheid brandbare stoffen,

en die in staat zijn tot zelfonderhoudende ontleding overeenkomstig de VN-goottest (zie United Nations Recommendations on the transport of dangerous goods: Manual of tests and criteria, part III, sub-section 38.2) (Aanbevelingen van de Verenigde Naties inzake het vervoer van gevaarlijke goederen: Handboek beproevingen en criteria, deel III, onderafdeling 38.2).

2. *Ammoniumnitraat (1 250/5 000): meststofkwaliteit*

Dit is van toepassing op enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en op gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen waarin het stikstofgehalte afkomstig van het ammoniumnitraat

— hoger is dan 24,5 gewichtsprocent, met uitzondering van mengsels van ammoniumnitraat en dolomiet, kalksteen en/of calciumcarbonaat met een zuiverheidsgraad van ten minste 90 %;

— hoger is dan 15,75 gewichtsprocent voor mengsels van ammoniumnitraat en ammoniumsulfaat;

— hoger is dan 28 ([4]) gewichtsprocent voor mengsels van ammoniumnitraat en dolomiet, kalksteen en/of calciumcarbonaat met een zuiverheidsgraad van ten minste 90 %,

en die voldoen aan de voorschriften van bijlage II bij Richtlijn 80/876/EEG.

3. *Ammoniumnitraat (350/2 500): technisch zuivere stof*

Dit is van toepassing op:

— ammoniumnitraat en ammoniumnitraatpreparaten waarin het stikstofgehalte, afkomstig van het ammoniumnitraat,

  — gelegen is tussen 24,5 en 28 gewichtsprocent en die maximaal 0,4 % aan brandbare stoffen bevatten;

  — hoger is dan 28 gewichtsprocent en die maximaal 0,2 % aan brandbare stoffen bevatten;

— waterige ammoniumnitraatoplossingen met een ammoniumnitraatconcentratie van meer dan 80 gewichtsprocent.

4. *Ammoniumnitraat (10/50): „off-specs-materiaal" en meststoffen die niet voldoen aan de eisen van de detonatietest*

Dit is van toepassing op:

— afgekeurd materiaal afkomstig uit het fabricageproces en op ammoniumnitraat en ammoniumnitraatpreparaten, enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen als bedoeld in de voetnoten 2 en 3, die van de eindgebruiker zijn of worden geretourneerd aan een fabrikant, een installatie voor tijdelijke opslag of een herverwerkingsinstallatie voor herverwerking, recycling of behandeling met het oog op een veilig gebruik omdat de stoffen niet langer voldoen aan de specificaties van de voetnoten 2 en 3;

— meststoffen als bedoeld in voetnoot 1, eerste streepje, en voetnoot 2 die niet voldoen aan de voorschriften van bijlage II bij Richtlijn 80/876/EEG.";

ii) wordt voetnoot 2, punt 1, voetnoot 5;

iii) worden onder de desbetreffende tabel „International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)" de volgende voetnoten toegevoegd:

„([1]) Een stikstofgehalte van 15,75 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 45 % ammoniumnitraat.

([2]) Een stikstofgehalte van 24,5 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 70 % ammoniumnitraat.

([3]) Een stikstofgehalte van 15,75 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 45 % ammoniumnitraat.

([4]) Een stikstofgehalte van 28 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 80 % ammoniumnitraat."

3. In deel 2:

a) worden de punten 4 en 5 vervangen door:

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stoffen ingedeeld als:	Drempelwaarde (in ton) voor de gevaarlijke stof in de zin van artikel 3, lid 4, voor de toepassing van	
	de artikelen 6 en 7	artikel 9
„4. ONTPLOFBAAR (zie voetnoot 2) wanneer de stof, het preparaat of het voorwerp onder VN/ADR-subklasse 1.4 valt	50	200
5. ONTPLOFBAAR (zie voetnoot 2) wanneer de stof, het preparaat of het voorwerp onder één of meer van de VN/ADR-subklassen 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 en 1.6, dan wel onder waarschuwingszin R2 of R3 valt	10	50"

b) wordt het volgende punt toegevoegd:

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stoffen ingedeeld als:	Drempelwaarde (in ton) voor de gevaarlijke stof in de zin van artikel 3, lid 4, voor de toepassing van	
	de artikelen 6 en 7	artikel 9
„9. GEVAARLIJK VOOR HET MILIEU, waarschuwingszinnen:		
i) R50: „Zeer giftig voor in het water levende organismen" (inclusief R50/53)	100	200
ii) R51/53: „Giftig voor in het water levende organismen; kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken"	200	500"

c) in de voetnoten:

i) wordt voetnoot 1 vervangen door:

„1. Stoffen en preparaten worden ingedeeld volgens de volgende richtlijnen en de meest recente aanpassing daarvan aan de technische vooruitgang:

— Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ([1]),

— Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten ([2]).

Voor stoffen en preparaten die niet volgens één van de bovenstaande richtlijnen als gevaarlijk zijn ingedeeld, bijvoorbeeld afvalstoffen, maar in een inrichting aanwezig zijn of kunnen zijn en onder de in de inrichting heersende omstandigheden gelijkwaardige eigenschappen hebben of kunnen hebben wat de mogelijkheden van een zwaar ongeval betreft, worden de procedures voor de voorlopige indeling overeenkomstig het desbetreffende artikel van de toepasselijke richtlijn gevolgd.

Voor stoffen en preparaten die zodanige eigenschappen hebben dat ze op verscheidene wijzen kunnen worden ingedeeld, is in het kader van deze richtlijn de laagste drempelwaarde van toepassing. Wat evenwel de toepassing van de in voetnoot 4 bedoelde sommatieregel betreft, wordt altijd de drempelwaarde gebruikt welke met de indeling in kwestie overeenkomt.

Voor de toepassing van deze richtlijn stelt de Commissie een lijst op van stoffen die in overeenstemming met Richtlijn 67/548/EEG bij geharmoniseerd besluit in de bovenstaande categorieën zijn ingedeeld; zij werkt deze lijst geregeld bij.";

ii) wordt voetnoot 2 vervangen door:

„2. Onder „ontplofbare stof" wordt verstaan:

— een stof of preparaat die (dat) ontploffingsgevaar oplevert door schok, wrijving, vuur of andere ontstekingsoorzaken (waarschuwingszin R2);

— een stof of preparaat die (dat) ernstig ontploffingsgevaar oplevert door schok, wrijving, vuur of andere ontstekingsoorzaken (waarschuwingszin R3), of

— een stof, preparaat of voorwerp van klasse 1 van de Europese overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (VN/ADR), gesloten op 30 september 1957, als gewijzigd, als omgezet bij Richtlijn 94/55/EG van de Raad van 21 november 1994 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg ([3]).

Deze definitie strekt zich uit tot pyrotechnische stoffen, die voor de toepassing van deze richtlijn omschreven worden als stoffen (of mengsels van stoffen) die tot doel hebben warmte, licht, geluid, gas of rook dan wel een combinatie van dergelijke verschijnselen te produceren door middel van zichzelf onderhoudende exotherme chemische reacties. Wanneer een stof of preparaat zowel onder de VN/ADR-indeling als onder waarschuwingszin R2 of R3 valt, prevaleert de VN/ADR-indeling boven die van de waarschuwingszinnen.

Stoffen en voorwerpen van klasse 1 worden volgens het VN/ADR-indelingsschema ingedeeld in de subklassen 1.1 tot en met 1.6. De subklassen zijn:

Subklasse 1.1: „Stoffen en voorwerpen met gevaar voor massa-explosie (een massa-explosie is een explosie die praktisch op hetzelfde ogenblik plaatsvindt in nagenoeg de gehele lading)."

Subklasse 1.2: „Stoffen en voorwerpen met gevaar voor scherfwerking, zonder gevaar voor massa-explosie."

Subklasse 1.3: „Stoffen en voorwerpen met gevaar voor brand en met een gering gevaar voor luchtdruk- of scherfwerking of met gevaar voor beide, maar niet met gevaar voor massa-explosie:

a) waarvan de verbranding aanleiding geeft tot een aanzienlijke warmtestraling, of

b) die één voor één uitbranden, waarbij een geringe luchtdruk- of scherfwerking, of beide optreden."

Subklasse 1.4: „Stoffen en voorwerpen die slechts gering gevaar opleveren indien zij tijdens het vervoer tot ontsteking of inleiding komen. De gevolgen blijven in hoofdzaak beperkt tot het collo en leiden niet tot scherfwerking van enige omvang of reikwijdte. Een van buitenaf inwerkende brand mag niet leiden tot een explosie op praktisch hetzelfde ogenblik van nagenoeg de gehele inhoud van het collo."

Subklasse 1.5: „Zeer weinig gevoelige stoffen met gevaar voor massa-explosie, die zo weinig gevoelig zijn dat er onder normale vervoersomstandigheden een zeer geringe kans bestaat op inleiding of op de overgang van verbranding naar detonatie. Als minimumvoorwaarde geldt dat ze niet mogen exploderen bij de uitwendige brandproef."

Subklasse 1.6: „Extreem weinig gevoelige voorwerpen, zonder gevaar voor massa-explosie. Deze voorwerpen bevatten alleen extreem weinig gevoelige springstoffen en vertonen een verwaarloosbare kans op een onbedoelde inleiding of voortplanting. Het gevaar is beperkt tot de explosie van één enkel voorwerp."

Deze definitie behelst ook in voorwerpen aanwezige ontplofbare of pyrotechnische stoffen of preparaten. In het geval van voorwerpen met ontplofbare of pyrotechnische stoffen of preparaten is de hoeveelheid van de stof of het preparaat, indien bekend, bepalend voor de toepassing van deze richtlijn. Indien de hoeveelheid niet bekend is, wordt het gehele voorwerp voor de toepassing van deze richtlijn als ontplofbaar aangemerkt."

iii) wordt voetnoot 3, onder b), punt 1, tweede streepje, vervangen door:

„— stoffen en preparaten die een vlampunt hebben dat lager ligt dan 55 °C en die onder druk vloeibaar blijven wanneer onder bepaalde procescondities, zoals hoge druk en hoge temperatuur, gevaar voor een zwaar ongeval kan ontstaan;";

iv) wordt voetnoot 3, onder c), punt 2 vervangen door:

„2. gassen die in contact met de lucht bij kamertemperatuur en normale druk ontvlambaar zijn (waarschuwingszin R12, tweede streepje), ongeacht of zij in gasvormige toestand dan wel in superkritische toestand verkeren.";

v) wordt voetnoot 3, onder c), punt 3 vervangen door:

„3. ontvlambare en licht ontvlambare vloeibare stoffen en preparaten die op een temperatuur worden gehouden die hoger ligt dan hun kookpunt.";

vi) wordt voetnoot 4 vervangen door:

„4. In het geval van een inrichting waar geen afzonderlijke stoffen of preparaten aanwezig zijn in een hoeveelheid, groter dan of gelijk aan de toepasselijke drempelwaarden, wordt de volgende regel gehanteerd om te bepalen of de inrichting onder de desbetreffende voorschriften van deze richtlijn valt.

Deze richtlijn is van toepassing indien de som

$q_1/Q_{H1} + q_2/Q_{H2} + q_3/Q_{H3} + q_4/Q_{H4} + q_5/Q_{H5} + \ldots$ groter is dan of gelijk is aan 1,

waarin q_x = de hoeveelheid gevaarlijke stof x (of categorie van gevaarlijke stoffen) die onder deel 1 of deel 2 van deze bijlage valt;

en Q_{Hx} = de desbetreffende drempelwaarde voor stof of categorie x in kolom 3 van deel 1 of deel 2.

Deze richtlijn is met uitzondering van de artikelen 9, 11 en 13 van toepassing indien de som

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ groter is dan of gelijk is aan 1,

waarin q_x = de hoeveelheid van gevaarlijke stof x (of categorie van gevaarlijke stoffen) die onder deel 1 of deel 2 van deze bijlage valt;

en Q_{Lx} = de desbetreffende drempelwaarde voor stof of categorie x in kolom 2 van deel 1 of deel 2.

Deze optellingsregel wordt gebruikt ter beoordeling van de algemeen met toxiciteit, ontvlambaarheid en ecotoxiciteit samenhangende gevaren. De regel moet daarom driemaal worden toegepast:

a) eenmaal voor de optelling van in deel 1 genoemde stoffen en preparaten welke als giftig of zeer giftig zijn ingedeeld, tezamen met stoffen en preparaten die tot categorie 1 of 2 behoren;

b) eenmaal voor de optelling van in deel 1 genoemde stoffen en preparaten die als oxiderend, ontplofbaar, ontvlambaar, licht ontvlambaar of zeer licht ontvlambaar zijn ingedeeld, tezamen met stoffen en preparaten die tot categorie 3, 4, 5, 6, 7a, 7b of 8 behoren;

c) eenmaal voor de optelling van de in deel 1 genoemde en als gevaarlijk voor het milieu ingedeelde stoffen en preparaten (R50 (met inbegrip van R50/53) of R51/53), tezamen met stoffen en preparaten die tot categorie 9 i) of 9 ii) behoren.

De desbetreffende bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing indien het sommeringsresultaat in ten minste één van de drie gevallen groter is dan of gelijk is aan 1.";

vii) de volgende voetnoten worden onderaan toegevoegd, achter de voetnoten in de tekst:

„([1]) PB L 196 van 16.8.1967, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/59/EG van de Commissie (PB L 225 van 21.8.2001, blz. 1).

([2]) PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2001/60/EG van de Commissie (PB L 226 van 22.8.2001, blz. 5).

([3]) PB L 319 van 12.12.1994, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/886/EG van de Commissie (PB L 308 van 9.11.2002, blz. 45).".

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 11 december 2001 heeft de Commissie bij de Raad haar voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/82/EG van de Raad betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn (Seveso II).

2. Het Europees Parlement heeft op 3 juli 2002 advies uitgebracht.

   Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft op 9 april 2002 zijn advies aangenomen.

   Het Comité van de Regio's heeft bij brief van 9 april 2002 aangekondigd geen advies te zullen uitbrengen.

3. Op 20 februari 2003 heeft de Raad overeenkomstig artikel 251, lid 2, van het Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL

Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn [1] („Seveso II-richtlijn") strekt tot voorkoming van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn, alsmede tot beperking van de gevolgen daarvan voor mens en milieu, teneinde op coherente en doeltreffende wijze hoge niveaus van bescherming binnen de gehele Gemeenschap te waarborgen.

De voornaamste noviteit in deze nieuwe, vanaf 3 februari 1999 in de lidstaten toe te passen richtlijn, is de invoering van de verplichting voor industriële exploitanten om veiligheidsbeheerssystemen in te voeren, met inbegrip van een gedetailleerde risicobeoordeling aan de hand van mogelijke ongevallenscenario's. Een dergelijke risicobeoordeling speelt een centrale rol bij het voorkomen van zware ongevallen. Bovendien is de verplichting om het publiek over industriële risico's te informeren en de bij ongevallen te kiezen gedragslijn van cruciaal belang, wil men de gevolgen van zware ongevallen kunnen beperken.

In het licht van recente industriële ongelukken in Baia Mare, Roemenië (een breuk in de dam van een residubekken waardoor diverse rivierbekkens vergiftigd raakten met cyanide), en Enschede, Nederland (ontploffingen in een vuurwerkfabriek waarbij 22 doden en bijna duizend gewonden vielen), en naar aanleiding van studies inzake kankerverwekkende en voor het milieu gevaarlijke stoffen, welke de Commissie op verzoek van de Raad heeft verricht, dient het toepassingsgebied van de richtlijn van 1996 nu te worden verbreed, om de met de richtlijn nagestreefde doelstellingen te kunnen verwezenlijken.

De Commissie heeft er ook over nagedacht of de explosie op het fabrieksterrein van het chemische bedrijf AZF op 21 september 2001 in Toulouse (detonatie van ammoniumnitraat waarbij 30 doden en 2 400 gewonden vielen) onmiddellijke wijzigingen van de Seveso II-richtlijn noodzakelijk maakt. Op dat fabrieksterrein waren echter de verplichtingen van de richtlijn volledig van toepassing (anders dan in Baia Mare en Enschede). Bovendien wil de Commissie er niet lang meer mee wachten bedrijven die uit een oogpunt van milieubescherming en van veiligheid zo spoedig mogelijk onder Seveso II moeten vallen, in het toepassingsgebied te brengen. Tijdens de behandeling van het voorstel door de Raad en de eerste lezing ervan door het Europees Parlement bleek er evenwel een sterk gevoel te heersen dat het ongeval in Toulouse in dit voorstel in aanmerking moet worden genomen, en er zijn in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad wijzigingen in die zin aangebracht.

De verplichtingen om aan de diverse veiligheidseisen van de richtlijn te voldoen, worden bepaald door de tonnage (de drempelwaarde) van de gevaarlijke stof, of de klasse van gevaarlijke stoffen, die op het industrieterrein ligt opgeslagen. Deze drempelwaarden zijn vastgelegd in bijlage I bij de richtlijn (deel 1 van de bijlage heeft betrekking op specifieke stoffen en deel 2 op klassen van stoffen). Diverse drempelwaarden zijn nu gewijzigd, er zijn enkele nieuwe stoffen toegevoegd en sommige klassen van stoffen zijn gewijzigd. De Commissie heeft uitvoerig overlegd met de sector en de lidstaten om tot dit voorstel te komen. Men lijkt het er in het algemeen over eens te zijn dat het voorstel een verstandige reactie op de ongevallen is en dat er zo spoedig mogelijk een akkoord over moet worden bereikt om ervoor te zorgen dat dergelijke ongevallen in de toekomst voorkomen kunnen worden.

---

[1] PB L 10 van 14.1.1997, blz. 13.

III. **ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT**

1. **Algemeen**

De voornaamste punten zijn:

— uitsluiting van mijnbouwactiviteiten van deze richtlijn. In het wijzigingsvoorstel van de Commissie zouden alle chemische en thermische verwerkingsactiviteiten inclusief bijbehorende opslag, waarbij stoffen van bijlage I betrokken zijn, niet van de richtlijn worden uitgesloten, ook al worden ze verricht in het kader van mijnbouwactiviteiten. Bij dergelijke verwerkingsactiviteiten gebruikte voorzieningen voor de verwijdering van residuen worden nu ook door de richtlijn bestreken, hetgeen echter niet geldt voor de offshore-exploratie en -winning van mineralen;

— de Raad heeft tijdslimieten geïntroduceerd waarbinnen installaties die op grond van deze wijziging binnen het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, aan alle eisen van de richtlijn moeten voldoen;

— met betrekking tot deel 2 van bijlage I bij de richtlijn is het Commissievoorstel tot wijziging van het indelingssysteem voor explosieven licht gewijzigd om rekening te houden met andere indelingssystemen;

— er zijn wijzigingen overeengekomen om het ongeval in Toulouse in aanmerking te nemen; daarbij zijn vier klassen voor ammoniumnitraat geschapen, elke klas met eigen drempelwaarden en voorschriften naar gelang van het gevaar waarmee de opslag gepaard gaat;

— na de ontvangst van de eerste lezing van het Europees Parlement zijn er in het gemeenschappelijk standpunt ook nog veel wijzigingen aangebracht met betrekking tot informatieverstrekking.

2. **Amendementen van het Europees Parlement**

In zijn plenaire stemming van 3 juli 2002 heeft het Europees Parlement 47 amendementen op het voorstel goedgekeurd (waarvan er acht betrekking hebben op het oorspronkelijke Commissievoorstel). 21 daarvan zijn naar de letter, ten dele of naar de geest opgenomen in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad (17 in de artikelen, twee in de bijlage en twee in de overwegingen).

a) De 21 amendementen die in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad zijn overgenomen kunnen als volgt worden gegroepeerd:

vijf amendementen die woordelijk zijn overgenomen:

amendementen 1 en 2: overwegingen over het ongeval in Toulouse;

amendement 32: over informatie die moet worden verstrekt aan de personen die kunnen worden getroffen door een ongeval; de Raad gaat akkoord met dit amendement, dat verduidelijkt aan wie informatie moet worden verstrekt;

amendement 37: verplicht de lidstaten ertoe de Commissie bepaalde basisgegevens over de door deze richtlijn bestreken inrichtingen te verstrekken;

amendement 39: nieuwe categorieën en drempelwaarden voor ammoniumnitraat, naar aanleiding van het ongeval in Toulouse;

16 amendementen die in beginsel of ten dele zijn overgenomen:

amendementen 7 en 8: verduidelijking van het toepassingsgebied ten aanzien van mijnbouwactiviteiten; residubekkens moeten „actief" zijn („operational" in het Engels); de Raad geeft de voorkeur aan „active" in de Engelse versie, en handhaaft de zinsnede „chemische en thermische"; de uitsluiting van „offshore-exploitatie" wordt verplaatst naar een afzonderlijk lid;

amendementen 9, 13, 18, 23 en 24: hierbij worden voor inrichtingen die in een later stadium onder het toepassingsgebied van de richtlijn komen te vallen, toereikende tijdslimieten ingesteld voor de indiening van kennisgevingen en veiligheidsrapporten, het vastleggen van het preventiebeleid voor zware ongevallen, alsmede de interne en externe noodplannen; de formulering is in het gemeenschappelijk standpunt licht gewijzigd;

amendement 16: akkoord met het veranderen van de beschrijving van de autoriteit die bevoegd is voor de opstelling van de externe noodplannen, maar gezien de afwijzing van amendement 15, vervanging van de zinsnede „met het oog op de voorlichting van de bevolking, en";

amendement 17: de Raad gaat akkoord met het eerste deel van dit amendement, maar geeft de voorkeur aan „relevante organisaties" in plaats van „personen" die betrokken zijn bij de opstelling van het veiligheidsrapport;

amendementen 25 en 26: wat betreft de raadpleging bij de opstelling of de actualisering van de noodplannen, heeft de Raad deze twee amendementen samengevoegd tot een gewijzigd lid 3 van artikel 11, dat een verwijzing naar „personeel van onderaannemers met langlopende contracten" bevat;

amendement 27: de Raad steunt de verwijzing naar de noodzaak van vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming, met inbegrip van een verwijzing naar het desbetreffende Raadsbesluit 2001/792/EG in de overwegingen;

amendement 54: wijzigt het artikel over ruimtelijke ordening door het opnemen van een lijst van specifieke gebieden die op voldoende afstand gehouden moeten worden van Seveso II-inrichtingen. De Raad was van mening dat deze lijst voorbeelden geeft van wat moet worden verstaan onder de term „door het publiek bezochte gebieden"; hij heeft niet alle voorstellen overgenomen: het woord „industrievestigingen" werd geschrapt en de verwijzing naar vervoersroutes aangepast als volgt: „hoofdvervoersroutes (voorzover mogelijk)";

amendement 55: voegt aan artikel 12 een nieuw lid toe waarbij de Commissie ertoe wordt verplicht richtsnoeren op te stellen voor de opzet van een databank van geharmoniseerde gegevens die kunnen worden gebruikt voor de evaluatie van de verenigbaarheid van „Seveso II"-inrichtingen en de in artikel 12 vermelde kwetsbare gebieden. De Raad gaat in beginsel akkoord met dit idee, maar heeft de formulering zo gewijzigd, dat de Commissie nu door hem wordt „verzocht" deze taak te verrichten;

amendement 45: met een zeer kleine tekstwijziging („personeel van onderaannemers" in plaats van „(onder)aannemers") aanvaardt de Raad dit amendement op de bijlage betreffende bepaalde inlichtingen die in het veiligheidsbeheerssysteem moeten worden opgenomen;

amendement 53: bevat definities van de in amendement 39 bedoelde vier nieuwe categorieën voor ammoniumnitraat (naar aanleiding van het ongeval in Toulouse); in het gemeenschappelijk standpunt is de formulering licht gewijzigd in de voetnoten 1 en 3 met betrekking tot de gehanteerde referentiepercentages.

b) De 26 amendementen die niet zijn overgenomen, kunnen als volgt worden gegroepeerd:

amendementen 3, 4 en 5: stelden overwegingen naar aanleiding van het ongeval in Toulouse voor; de Raad gaf de voorkeur aan de amendementen 1 en 2 en achtte de inhoud van die twee aanvaarde amendementen voldoende en evenwichtig;

amendement 6: de Raad wil uitsluitend „chemische en thermische verwerkingsactiviteiten" in het toepassingsgebied van deze richtlijn onderbrengen en andere mijnbouwactiviteiten erbuiten laten; een dergelijke verwijzing zou in de verwachte ontwerp-richtlijn over mijnbouwafval kunnen worden opgenomen;

amendementen 10 en 35: de kwestie personeelsopleiding wordt thans geregeld in bijlage III (veiligheidsbeheerssystemen) en bijlage IV (noodplannen), en is reeds een onderdeel van het veiligheidsrapport; de Raad acht het niet passend dat deze inlichtingen ook in de kennisgeving zouden moeten worden opgenomen;

amendementen 11, 21 en 22: hebben betrekking op de voorschriften om wijzigingen in installaties mee te delen. Dergelijke voorschriften gelden krachtens artikel 9 al voor „upper tier establishments", en voor „lower tier establishments" is dat niet gerechtvaardigd aangezien het meer bureaucratische rompslomp met zich mee zou brengen zonder dat de veiligheid erdoor zou worden verhoogd (proportionaliteitsbeginsel). Significante verhogingen van de hoeveelheden gevaarlijke stoffen moeten al worden meegedeeld uit hoofde van artikel 6;

amendement 19 zou eveneens actualisering van het veiligheidsrapport vereisen bij wijzigingen in de „organisatie van het werk" in een installatie; de Raad was het er wel mee eens dat zo'n nieuwe beoordeling altijd noodzakelijk is en dat ingrijpende wijzigingen hoe dan ook een aanpassing van het rapport vereisen, maar dat hoeft niet noodzakelijk een formele herziening te zijn;

met betrekking tot hetzelfde onderwerp zou *amendement 36* vereisen dat de activiteiten tijdelijk worden stopgezet indien er geen informatie wordt verstrekt over dergelijke wijzigingen en opleiding. Artikel 17 geeft de lidstaten reeds de bevoegdheid om een inrichting tijdelijk buiten werking te stellen indien de verstrekte informatie onvolledig is;

amendement 12: de Raad ziet de noodzaak er niet van in het zinsdeel „en wordt aangetoond dat hij voldoet aan zijn verplichtingen" in te voegen: de exploitant heeft reeds de plicht te zorgen voor „de correcte uitvoering" van zijn preventiebeleid voor zware ongevallen. Dat houdt in dat hij een reeks documenten moet voorleggen waarin wordt aangetoond dat hij voldoet aan de eisen van het plan;

amendement 14: wat betreft de voorkoming van domino-effecten, acht de Raad het niet nodig naar artikel 12 (ruimtelijke ordening) te verwijzen, aangezien de exploitanten reeds ertoe verplicht zijn te garanderen dat in hun preventieplannen voor zware ongevallen naar behoren rekening wordt gehouden met de mogelijkheid van een domino-effect tussen inrichtingen;

amendementen 15, 33 en 34: betreffen toegang van het publiek tot informatie over mogelijke domino-effecten en over veiligheidseisen en noodplannen. De amendementen specificeren de manieren waarop die informatie beschikbaar kan worden gesteld. De Raad wil die amendementen niet overnemen aangezien hij dit voornamelijk een subsidiariteitskwestie, en dus een zaak voor de nationale en de plaatselijke autoriteiten vindt, en het eens is met de opvatting van de Commissie dat er in deze richtlijn reeds een goede balans is tussen informatie die beschikbaar moet worden gesteld en informatie waarom verzocht kan worden;

amendement 20: stelt één Europese methode voor de opstelling van veiligheidsrapporten voor; de Raad is het er met de Commissie over eens dat dit niet praktisch zou zijn gezien het brede scala aan verschillende types chemische installaties;

amendement 28: zou de lidstaten ertoe verplichten het waarnemings- en informatiecentrum voor civiele bescherming in kennis te stellen van alle gebeurtenissen. Aangezien dit centrum tot taak heeft de samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming te vergemakkelijken, lijkt een algemene informatievereiste de Raad niet passend;

amendement 29: introduceert verdere eisen betreffende ruimtelijke ordening, waarmee de Raad niet akkoord gaat aangezien ze ofwel niet stroken met de huidige structuur van artikel 12, ofwel reeds door dat artikel bestreken worden;

amendement 31: behelst een verzoek aan de Commissie om een regeling te treffen ter bevordering van de relocatie van „Seveso II"-inrichtingen, teneinde de uit veiligheidsoogpunt benodigde afstanden te verbeteren. De Raad is van mening dat het passender zou zijn zo'n regeling op nationaal niveau in te stellen;

amendement 38: beoogt „het commercieel en industrieel geheim" alleen te laten gelden voor verwerkingsactiviteiten en niet voor informatie over de opslag van gevaarlijke stoffen. Hoewel hij het belang van informatieverstrekking erkent, acht de Raad een inperking van het begrip commercieel en industrieel geheim niet passend;

amendementen 40 en 42: stellen voor twee nieuwe ingangen voor ammoniumnitraat te creëren, maar worden door de Raad afgewezen aangezien deze voorstellen naar zijn oordeel toereikende analysegegevens ontberen en derhalve niet in het wijzigingsvoorstel kunnen worden opgenomen;

amendement 43: stelt voor om verwijzingen op te nemen naar Richtlijn 2000/60/EG (kaderrichtlijn waterbeleid) en Richtlijn 91/689/EEG (gevaarlijke afvalstoffen). De Raad acht dergelijke verwijzingen in deze context niet nodig. De richtlijn voorziet al in het geval van niet-ingedeelde stoffen en preparaten, en gevaarlijke afvalstoffen kunnen derhalve worden behandeld op basis van hun eigenschappen als preparaten;

amendement 44: stelt voor om in bijlage II, deel IV, een verplichting op te nemen om stofgerelateerde „risicobeoordelingen" uit te voeren. Deze eis wordt reeds gesteld in bijlage II, deel III.C.2;

amendement 46: wordt door de Raad niet aanvaard; de meeste lidstaten werken momenteel aan een vorm van gevarenkaarten, maar zien geen enkele noodzaak om de criteria voor dergelijke kaarten in de richtlijn vast te leggen.

3. **Belangrijkste nieuwe elementen die door de Raad worden geïntroduceerd**

De belangrijkste verandering ten opzichte van het Commissievoorstel is de opneming van een reactie op het ongeval in Toulouse, hetgeen ook door het Europees Parlement was gevraagd. Over de oplossing die thans uit het gemeenschappelijk standpunt naar voren komt (overwegingen 5 en 6 en wijzigingen in bijlage I, deel 1), is uitvoerig gediscussieerd, en de Commissie heeft veiligheidsdeskundigen en de sector geraadpleegd. Het is dezelfde tekst als die van amendementen 1, 2, 39 en, in beginsel, 53 van het Europees Parlement.

IV. **CONCLUSIE**

Dit voorstel is nooit bedoeld als volledige herziening van de Seveso II-richtlijn, maar veeleer als een snelle reactie op twee — en na wijziging drie — zeer specifieke ongevallen en enkele studies van de Commissie over bepaalde carcinogenen en voor het milieu gevaarlijke stoffen. De Raad was er daarom zeer toe genegen toe te werken naar een akkoord met het Europees Parlement in eerste lezing, zodat deze wet zo spoedig mogelijk zou kunnen worden uitgevoerd en dergelijke ongevallen of schade in de toekomst zouden kunnen worden voorkomen.

In het licht daarvan en gezien het grote aantal bij de eerste lezing ingediende amendementen op de artikelen van Richtlijn 96/82/EG die niet door het voorstel worden bestreken, heeft de Raad niet met alle amendementen van het Europees Parlement kunnen instemmen. De Raad geeft in overweging dat het nuttig zou zijn de uitgebreide beoordeling van het functioneren van de richtlijn door de Commissie, waaruit een volledige herziening van de richtlijn zou kunnen voortvloeien, af te wachten alvorens verdere wijzigingen aan te brengen in Richtlijn 96/82/EG. De Raad acht het niet raadzaam dit voorstel aan te grijpen als middel om de hele richtlijn opnieuw te beoordelen zonder dat er passende studies zijn verricht en hoopt daarom nauw en constructief met het Europees Parlement te kunnen samenwerken, zodat snel een akkoord in tweede lezing kan worden bereikt.